

Stem

Strojárstvo - TIS - Elektrotechnika - Mechatronika

Číslo: 1

ROČNÍK: 16

CENA: 0,30 €

ŠKOLSKÝ ROK: 2019/2020

Študentský pohľad na náš vzdelávací systém
Protidrogový vlak
Interview s Mgr. Janou Vaľkovou

- 3** Dúfal som v plodnú diskusiu
- 5** Tretiaci opäť podnikateľmi
- 7** Konštruktívna kritika vzdelacieho systému na slovensku
- 10** Naš veľký deň
- 13** Na slovíčko s ...
Mgr. Janou Valkovou
- 15** Master of retoric
- 17** Aspoň na chvíľu preč zo školských lavíc
- 19** Prváci si to užili

KALEIDOSKOP

- 24** Vlak ktorý vám otvorí oči
- 27** Po stopách A.S. Puškina

UMELECKÝM PEROM

- 29** Tranzistor musíš cítiť
- 29** Elektrotechnikov návod na dobré spolužitie
- 30** Thriller
- 32** Zima

FUNNY ZÓNA

- 33** Vtipy a sudoku

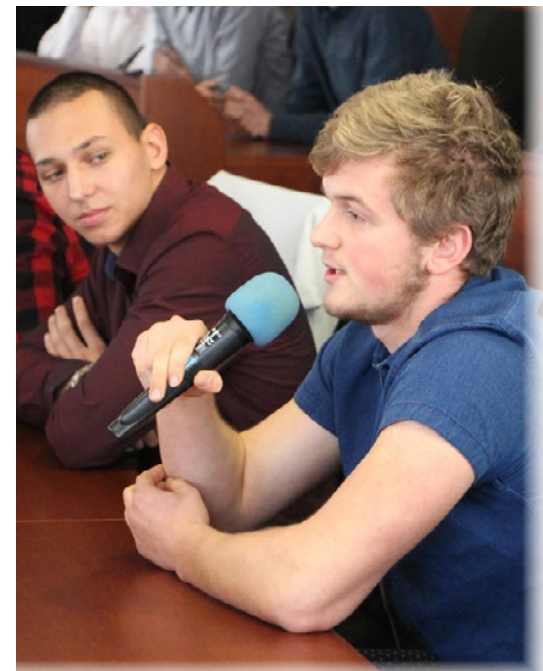
Dúfal som v plodnú diskusiu

15.11.2019 sa uskutočnilo zasadnutie stredoškolákov v budove TSK, na ktorom sa riešilo množstvo problémov spoločnosti. Hlavnou postavou tejto udalosti bola štátna tajomníčka ministerstva školstva, ktorej bola adresovaná aj väčšina otázok ohľadom vzdelávania sa a života žiakov.

Nechýbali ani zástupcovia organizácií ako Rada mládeže Trenčianskeho kraja, IUVENTA či INEX, ktorí po otvorení stretnutia ukázali žiakom svoje prezentácie ohľadom dobrovoľníctva či rôznych súťaží, ktoré môžu školám priniesť smiešne sumy na nákup tých snád' najnepotrebnejších vecí, čiže športového vybavenia. Ako keby nebolo málo toho, že sa žiaci na odborných školách učia pracovať na strojach z obdobia anglosaských kráľovstiev či na počítačoch, ktoré zamrzajú pri prehlíadaní internetu, ktorý je už sám o sebe taký nespoľahlivý, že aj pripojenie sa na WiFi Trenčianskeho hradu je lepší nápad, ešte budeme aj takto nevhodne odmenení za stratu nášho času snažením sa na takýchto súťažiach.

Dobrovoľníctvo je naozaj ušľachtilá vec, ale nechápem, prečo riešime problémy ako nedostatok stromov na Islande. Aj výrub lesov

na Slovensku je vynikajúca téma, ktorou by sa mohli dobrovoľníci zaoberať. Ten možno nezastavia, ale aspoň môžu vysádzať tie stromy tu, čím sa tie váhy vyrovnajú. Pomáhať celému svetu riešiť symptómy ich naozajstných problémov je ako priotraviť sa liekmi proti bolesti hlavy pri horúčke. Takéto dobrovoľníctvo a sociálne tábory pomôžu len dovtedy, kým sa nenájde niekto, kto im ten ich pomyselný hrad z piesku zničí, čo im zoberie ďalší čas na vyriešenie toho istého problému, aký už kedysi riešili. Sľúčka sa opakuje donekonečna, uplatňuje sa tu definícia šialenstva.

Zasadnutie pokračovalo nápadmi, ako využiť svoj voľný čas štúdiom demokracie, tolerancie a solidarity. Už sa teším, ako pôjdem na niekoľko dní do Poľska a zistím, že demokracia je založená na „vláde ľudu“. Je mi veľkou záhadou, čo chcú mladých naučiť o tolerancii a solidarite. Či toleranciou myslia budovanie nezmyselných toaliet pre tretie pohľadie, je otázne.

Diskusie boli však naozajstným dôvodom, prečo študenti prišli. Pani štátnej tajomníčke boli položené naozaj ostré otázky. Jedna sa týkala práv učiteľov, ktorí sa často správajú ako „tyrani“ voči jednotlivcom či kolektívom. Slovo „šikana“ bolo v tejto otázke kľúčové. Dovolil som si aj

ja poukázať na problémy našej spoločnosti, ktoré budú obsiahnuté v ďalšom článku, no napriek veľkému aplausu sa mi dostalo len všeobenej odpovedi. Padla aj otázka ohľadom, a teraz cítujem: „...tých zdrapov papiera, počmáraných Európskou Úniou“, ktorá zaujala aj pána predsedu a spoločne so štátnou tajomníčkou skonštatovali, že učebnice sú zlé, avšak ku konkrétnemu riešeniu tohto problému sme sa nedostali. Snáď sa podobné zasadnutia budú konať častejšie a dúfam, že nabudúce mi aspoň správne napíšu meno.

Nikolas Blahušiak 2. B
Foto: <https://www.tsk.sk>

Tretiaci opäť podnikateľmi

Ahojte! Voláme sa OKTIS. Ako teda vznikol náš názov? Presne tak jednoducho, ako znie. Chceme, aby sa ľudia cítili dobre a aby všetko bolo OK. Máme veľa plánov do budúcnosti a určite budeme organizovať akcie, na ktoré sa veľmi tešíme a dúfame, že sa vám budú páčiť a radi sa ich zúčastníte. Našu spoločnosť tvoria: Prezident spoločnosti – Róbert Marček: „Túto pozíciu som dostal vďaka svojej výrečnosti a komunikatívnosti. Sľubujem, že naša spoločnosť bude pod mojím vedením úspešne prosperovať a dosahovať tie najlepšie výsledky. Mojmým zástupcom je: Lucia Kuníková.“

Viceprezidentka personalistiky – Frederika Florešová: „Vždy som vedela, že raz budem motivovať ľudí a presne teraz prišiel ten čas. Našich zamestnancov budem motivovať tak, aby boli prínosom pre našu spoločnosť a taktiež budem dohliadať na vzťahy medzi nimi. Medzi členov môjho tímu patria: Simona Kršková, Simona Gašparová.“

Viceprezidentka marketingu – Michaela Košťalová: „Táto úloha je pre mňa ako stvorená. Vďaka svojej kreativite a modernej dobe sa budem snažiť našu spoločnosť čo najlepšie propagovať. Medzi členov môjho tímu patria: Vanesa Kopšová, Simona Horňaková, Aneta Koníková.“

Viceprezident výroby – Adam Halás: „Odmalička som bol technický typ. Preto som rád, že som bol zvolený práve na túto pozíciu a môžem využiť svoje znalosti a zručnosti, ktoré som doposiaľ nadobudol. Medzi členov môjho tímu patria: Jakub Žalúdek, Jana Mateičková, Dušan Antala, Dalibor Vranak.“

Viceprezident financií – Matúš Jurica: „Čísla a výpočty boli vždy moje. Verím, že s financiami bude naša spoločnosť nakladať tak, aby sme dosiahli čo najvyšší zisk. Medzi členov môjho tímu patria: Martin Púček, Lukáš Drápal.“

Valné zhromaždenie

Dňa 10. 10. 2019 sa našej škole uskutočnilo valné zhromaždenie našej študentskej spoločnosti OKTIS v

triede 3.C. Pozvaní boli všetci akcionári, ktorí si zakúpili naše akcie. Účasť akcionárov bola 80%. Na priebeh valného zhromaždenia dozeral zástupca riaditeľa Ing. Michal Jančo. Po usadení akcionárov predniesla príhovor Simona Hornáková, ktorá vyzvala členov jednotlivých orgánov spoločnosti, aby predniesli pár slov. Postupne prebiehalo schvaľovanie týchto orgánov.

Predstavili sme náš plán do budúcnosti ktorý tvorí: výroba študentských preukazov, imatrikulácie pre prvákov našej školy, organizácia Dňa otvorených dverí, predaj koláčov, mikulášske vystúpenie pre škôlky, kvapka krvi na našej škole, fotenie tried.

Po schválení programu nasledovalo schválenie dozornej rady, do ktorej boli navrhnutí: Ing. Ľuba Matulová, Ing. Miriam Vlková a Jakub Žalúdek. Dozorná rada bola jednohlasne schválená. Pred ukončením sa uskutočnilo ocenenie žiakov a pána učiteľa Ing. Martina Šmihála zo spoločnosti VISION, ktorá fungovala na našej škole v šk. roku 2018/19. Na koniec valného zhromaždenia sme pozvali našich akcionárov na menšie občerstvenie.

Spracovali: Michaela Košťalová
Lucia Kuniková 3. C
Fotografie: Dalibor Vranák 3. C

Konštruktívna kritika nášho vzdelávacieho systému

Kapitola prvá – Systém hodnotenia

Človek, ktorý žije v nespravodlivom, nedokonalom režime a nepostaví sa na odpor, je človekom, ktorý s týmto režimom plne súhlasí a stotožňuje sa s ním. Tento človek si buď neuvedomuje dôležitosť kritiky vo forme odporu, buď nie je dostatočne výrečný, alebo sa bojí následkov. Je jedno, či ho ostatní budú nenávidieť, sabotovať jeho prácu, podkopávať morálku, alebo mu inak znepriemňovať život, človek sa musí vždy vedieť postaviť problémom čelom a začať ich riešiť, inak sa aj on podieľa na utrpení ľudí, ktorí zažijú rovnaký problém ako on. A tak pokračuje nekonečná slučka trýznenia človeka. Nezáleží na forme problému - či už je problémom človek alebo jeho následky, problém sa musí vyriešiť, a to čo najskôr. Prehnané základy pomyselné akropoly našej spoločnosti sú také oslabené, že stačí vykopnúť dvere a trosky nás zavalia. Poďme sa pozrieť, kde vznikajú prvé, fatálne problémy našej spoločnosti.

V prvej kapitole sa budeme zaoberať problémami, ktoré dokáže spozorovať žiak i učiteľ. Tieto problémy pramenia zo základného donucovacieho prostriedku, využívaného našim vzdelávacím systémom. Reč je tu o známokovaní. Nasleduje dôkaz o tom, že je zbytočné, ba dokonca má nepriaznivý vplyv na

chod spoločnosti.

Predstavme si priemerného žiaka. Takýto žiak príde do školy, kde dostane dávku informácií. Zaveďme kapacitu vstrebávaných informácií takéhoto žiaka. Je len normálne, že človek si nezapamätá všetko z vyučovacej hodiny, poprípade z jedného dňa v škole, inak by sme si nemuseli robiť poznámky a písmo by bolo v tomto prípade zbytočné. Taktiež môžeme zaviesť „zákon o dekadencii vedomostí“, ktorý hovorí o tom, že človek za nejaký čas zabudne nadobudnuté informácie, pokiaľ si ich nepripomenie. Teraz náš žiak príde do školy, kde dostane informácie z „x“ hodín. Z niektorých týchto hodín bude niekedy v budúcnosti skúšaný. Následne príde na rad kapacita a dekadencia vedomostí žiaka. Žiak sa musí znova naučiť všetky vedomosti, z ktorých bude skúšaný, zo svojich zápisov. Naskytá sa argument: „Žiak sa má učiť priebežne, aby nezabudol všetky vedomosti zo školy.“

Poďme si pripomenúť deň takého priemerného žiaka. Začneme príchodom zo školy. Žiak príde v priemere o 15-tej hodine domov. Teraz musí dokončiť nejaké domáce práce, musí zjesť poživeň, musí ísť spať v dostatočne skorej hodine a prichádza zdanlivo posledná priemerná povinnosť – musí sa naučiť do školy. Aby nezabudol učivo, ktoré mu bolo odovzdané na vyučovacích hodinách, mal by si

ho preopakovať. Nech mu na jeden predmet stačí hodina, aby si zhrnul všetko, čo sa kedy naučil, aby predsa nič nezabudol. Musí ešte vypracovať nejaké projekty – prezentácie, referáty, pokusy atď. Žiak sa začne učiť. Kapacita a čas mu ale nedovoľujú naučiť sa všetko. Preto musí selektovať, čo sa kedy naučí, čo si kedy pripomenie. Je však reálne, aby sa žiak každý deň učil toľko hodín, koľko má celkovo predmetov, spravil domáce práce, relaxoval a ešte aj športoval, ako niektorí vyslovene od neho požadujú? Žiak má dve možnosti, ako dosiahnuť reálne podmienky. Buď sa naučí na testovanie, čiže len niektoré predmety, alebo sa naučí to, čo pokladá za podstatnejšie. Písomka z občianskej mu príde menej dôležitá ako učivo z fyziky, a tak bude mať z určitých predmetov zlé známky, ktoré mu možno ani neumožnia završiť školu maturitou. Tadiaľto cesta nevedie, takže sa musí učiť pre známky, teda chodiť do školy preto, aby bol známkovaný. Žiak takto prejde testom, nech s najlepším možným ohodnotením. O mesiac učiteľ na hodine položí otázku, na ktorú je možné nájsť odpoveď v učive, z ktorého bol žiak testovaný. Žiak sa ale neučí doma priebežne, kapacita mu nedovolí naučiť sa na všetky predmety zo dňa na deň. Učiteľ donebavolajúco skríkne, že tieto vedomosti majú už žiaci mať. Dôsledok? Žiak sa našťve, keď predsa nemohol nič iné spraviť. Začne byť nervózny, slabší (a mladší) jediniec si poplače, nadáva a v duchu páli svoje morálne výchovanie, keď sa k nemu správajú nespravodlivo. Nevidí motiváciu, keď kde by mal? Učí sa pre dobré známky, no aj tak si väčšinu informácií nepamätá. Vyštuduje školu, no v živote sa bude mať rovnako ako

kadejaký zloduch okrádajúci spoločnosť. Nehovoriac o skutočnosti, že keď sa niekto učiť nechce, neprinúti ho žiadna písomka či skúšanie, čo jasne hovorí o zlyhaní známkovania ako donucovacieho prostriedku.

Učiteľ ale zákonite znervózne tiež, keď do neho budú žiaci nevychované „skákat“, vylievat' si na ňom zlosť, avšak on za túto situáciu nemôže, má prikázané známkovať svojich študentov a prirodzene ho našťve, keď zistí, že jeho práca bola zbytočná. Taktiež nevidí východisko z tohto problému, to má prestať vyučovať, nech toho žiaci nemajú toľko? Veď aj on je zaťažovaný, keď po nociach dorába či vyhodnocuje testy. Dôsledok je taký, že celá spoločnosť trpí pod ťarchou jediného problému, nakoľko sa prejavujú zlé vlastnosti i nálady a motivácia či nádej zaniká. Čudujme sa potom, že nič okolo nás nefunguje. To si má ten človek robiť svoju prácu poriadne? A aký to má pre neho význam? V čom profituje, keď mu nikto nedá viac za lepšiu prácu. Človeku s vysokou školou, nech žiadaného zamerania, sa môže dostávať rovnako úcty, vďaky a peňazí ako človeku s výučným listom. Človek sa väčšinou uchýli k nekonvenčným cestám, ako toto všetko získať. K ilegálnym cestám.

Tak si zhrňme, čo sme si dokázali. Žiak je zaťažovaný systémom hodnotenia, ktorý mu nedá vedomosti, len mu zoberie jeho voľný čas. Známkovanie ho nedonúti, aby sa učil, keď nemá motiváciu. Žiak stráca dobrú náladu kvôli faktu, že nemôže svoju povinnosť v škole splniť dobre. Nemá ani len náladu pracovať nad rámec svojej kvóty, nevidí v tom zmysel. V podstate mu stačí, aby si do školy prišiel len po poznámky, keď vysvetlené učivo za-

budne, a naučí sa práve z nich. Zbytočne strávený čas na mieste, kde nechce byť. Žiak sa učí z donútenia a nie preto, lebo chce. Učiteľ nemá šancu odvieť svoju prácu na 100%. Je pod tlakom, keď mu je proti srsti konať nezmyselnú robotu. Dokonca musí pracovať mimo svojej pracovnej doby, nakoľko je nútený si materiály, teda aj testy, vyhotoviť sám. Obe skupiny ľudí strácajú efektivitu práce.

Zamyslime sa nad tým, o čo sa snaží zamestnávateľ v práci. Kedy bude viac profitovať? Keď jeho zamestnanci budú pracovať z donútenia, zbytočne, so zlou náladou, s neexistujúcou vierou v spoločnosť a s nulovou motiváciou? Zamestnávateľ nenúti človeka pracovať testami, neustálym tlakom a neobmedzeným pracovným dňom. Človek chce pracovať, lebo vidí, že to má zmysel, že niečo dosiahne, že je patrične odmenený, že má v živote vôľu, čiže sa má lepšie atď. Kde má človek prísť na tieto pozitívne myšlienky, keď celé svoje detstvo a mladosť prežil v nefungujúcej a neefek-

tívnej spoločnosti? Školy sa predhávajú v počte žiakov, no kvalita výrazne klesá, pretože si už spoločnosť vzdelanie neváži, čo úzko súvisí so spomínanou motiváciou a vykonávaním práce nad rámec svojich povinných limitov. Naskytá sa otázka, budú sa žiaci učiť aj bez známkovania? Práve toľko žiakov by sa učilo bez známkovania, koľko by ich bolo presvedčených o potrebe vzdelávať sa. To je dokázané už aj tým, že stredoškóľáci chodia do školy prakticky dobrovoľne, čo svedčí o tom, že by ľudia nelogicky hromadne neprestali chodiť do škôl, resp. by ich vzdelanie nekleslo. V praxi sa zamestnanci školia, pripravujú a pri práci nemajú zakázané získavať vedomosti zo zápiskov či iných zdrojov, ako tomu je pri testovaní.

Ako som už povedal, človek, ktorý sa učiť nechce, bude len znechucovať život ostatným a nepresvedčí ho nijaký test, aby si osvojil všetky požadované vedomosti. Žiak, ktorý sa naučil na 4, sa ne naučil prakticky vôbec, a zmenili sa jeho známky po toľkých rokoch? Presvedčilo ho to od siedmej triedy do obdobia maturity, že sa má viacej učiť? Jediné, čo dokáže tento systém, je zaťažiť učiteľov, zaťažiť poctivých žiakov, ktorí by sa učili tak či onak, kaziť náladu a znížiť efektivitu práce v spoločnosti. Našou povinnosťou je začať reformovať tento nefunkčný systém, vystavať nové, lepšie základy spoločnosti. Nech je táto kritika začiatkom.

Nikolas Blahušiak 2. B

Náš veľký deň

Oficiálny začiatok slávnosti bol o 18:30, avšak kvôli nejakým tým organizačným problémom sa presunul až na 19:00. Všetko sa to odohralo 26. októbra 2019 v Hornom Srní. Nastúpili sme si za zvukov skladby k filmu Rocky. Hostí privítali moderátori – vrchný predseda triedy Matúš a Rado. Následne som prečítal prejav. Musím priznať, že som bol vystresovaný napriek tomu, že už som niečo podobné kedysi robil. Padol mi veľký kameň zo srdca, keď som sa mohol naspäť zaradiť.

Formálna časť pokračovala tým, že moderátori vyzvali nášho triedneho učiteľa, našu krstnú a riaditeľa k slávnostnému ošerpovaniu, ktoré tak úplne nevyšlo podľa predstáv, keďže krstná skončila so šerpou naopak a riaditeľ si na tú svoju musel ešte chvíľku počkať. Avšak toto malé podknuťtie uvoľnilo tú strohú formálnu atmosféru a všetci to zobrali s nadhľadom. Náš triedny učiteľ Tomáš Pupák predniesol svoj prejav nasledovaný prejavom riaditeľa školy, pána Podobu. Prešlo sa k stužkovaniu. Naša krstná, pani Rebrová, nám pokrstila stužky a triedny nás ostužkoval. Po prípitku sme vyzvali k tancu svoje mamy. Úvod bol zakončený týmto tancom k tóninám Valčíku pro mámu od Michala Davida.

10

A prišiel na rad program. Ten pozostával z 3 kôl scénok, predelených tanečnými kolami a nejakým tým pokusom o standap komédiu od nášho spolužiaka Maja. Čas letel ako splašený. Ani som sa nenazdal a prešlo aj 3. kolo scénok. Po nich si toho moc nepamätám až na to, keď prišla na rad tombola. Bolo možné získať množstvo cien. Hlavným trhákom tomboly bolo vozidlo Mercedes Mechatronik, ktoré stratilo svoju hodnotu po účasti na "smrteľnej" dopravnej nehode. Šťastná výherkyňa nemala slov a s radosťou v očiach sa v ňom odviezla z miesta žrebovania.

11

Na slovíčko s ...

Mgr. Janou Vaľkovou

Ukončenie oficialít stužkovej slávnosti sa odohralo po kratšom tanečnom kole, ktoré nám dalo čas všetko nacheystať. Rozdali sme si tortičky, rozbili čašu a zobrali si črepy, niektorí si ich vzali bližšie k svojej bytosti ako iní. Odfotili sme sa s tortičkami v rukách ako celá trieda aj s triednym. Nasledovala už len voľná zábava.

Milí čitatelia, opäť sme pre vás pripravili tradičnú rubriku, ktorá si berie na mušku nových členov nášho pedagogického zboru. Tento raz sme vyspovedali Mgr. Janu Vaľkovú, ktorá na našej škole vyučuje anglický jazyk a chémiu. Čo nám všetko o sebe prezradila, to sa dozviete v nasledujúcom interview.

Čo vás priviedlo ku tomu, že ste sa stali učiteľkou?

Dlhý príbeh v skratke – má to tak byť.

Aké boli vaše prvé pocity na tejto škole? Čo by ste prípadne zmenili, ak by ste mali takú možnosť?

Prvé pocity sú vždy zmesou očakávaní, ale aj obáv. Prvú úľavu od obáv som pocítila, keď som spoznala svojich budúcich kolegov. Za to, ako ma prijali, som im nesmierne vďačná. Zvyšok obáv sa rozplynul, keď som spoznala svojich študentov. No a keď som ich uvidela v montérkach, pochopila som, že sem patríam 😊.

Som tu príliš krátko na to, aby som bola schopná posúdiť, čo a ako by sa malo zmeniť, ale internet by rýchlejši mohol byť.

Každý človek má nejaký vytúžený sen, aký je ten váš?

Mať vlastnú reštauráciu.

Aké sú vaše záľuby vo voľnom čase?

Milujem všetko živé - rastliny, zvieratá (niekedy aj ľudí 😊), takže záhrada, hubárčenie a rada niečo tvorím – som taký kutil v sukni.

Čím si vás vedia žiaci získať??

Úplne stačí ak sú pravdiví k sebe aj k ostatným, nie sú leniví a ocením aj zmysel pre dobrý humor.

Máte nejaké špeciálne nadanie?

Na boj s ľudskou hlúposťou (zatiaľ prehrávam, ale nevzdávam sa) a vraj dobre varím.

Keby ste mali možnosť stretnúť sa s nejakou známou osobou, kto by to bol?

Priznám sa, že nie som typ, ktorý by túžil po stretnutí so známou osobnosťou, ale predsa len túžim po stretnutí, a to so svojimi rodičmi, ktorí tu už so mnou nie sú.

Čo by ste ešte na koniec chceli odkázať študentom?

Ani nie tak odkázať, ako popriať – spokojný a šťastný život.

Spracoval: Daniel Belian 2. E

Foto: Mgr. Jana Val'ková

Master of rethoric

Dňa 21.11.2019 som sa zúčastnil krajského kola súťaže v anglickom jazyku Master of Rethoric, organizovanej Krajským centrom voľného času v Trenčíne. Súťaž sa konala v Strednej odbornej škole obchodu a služieb.

Pred začatím súťaže sme sa zhromaždili vo veľkej jedálni, kde sme si zábavnou formou precvičili správne vyslovovanie slov potrebných pri rečníckom prejave. Akcie sa zúčastnili žiaci z rôznych typov stredných škôl a boli rozdelení do dvoch kategórií. Prvá kategória zahrňovala prvý a druhý ročník a ja som bol zaradený do druhej kategórie pre tretí a štvrtý ročník, v ktorej súťažilo 17 študentov.

Prvá časť pozostávala z pripraveného slávnostného prejavu k 165. výročiu narodenia Oscara Wilda a vychádzala z jeho citátu: „Life is too important to be taken seriously“. Tu som mal za úlohu čo najlepšie predniesť prejav, ktorý mohol byť pripravený doma. Musím skonštatovať, že konkurencia bola naozaj silná. Každého práca bola v podstate jedinečná, keďže to mohol každý pochopiť svojím unikátnym spôsobom. Ja som si pred prípravou prejavu naštudoval veľké množstvo materiálov o jeho živote a tvorbe. Ďalej som si prečítal aj Portrét Doriana Graya, ktorý odporúčam aj vám, pretože je to veľmi zaujímavé a originálne dielo. Z čítania o živote Oscara Wilda som pochopil,

že negatívne skúsenosti, ktorých bolo naozaj dosť, ho výrazne ovplyvnili v jeho tvorbe. Preto som sa vo svojom prejave snažil prepojiť jeho skúsenosti s dielami a zamýšľať sa nad jeho konaním a citátmi.

V tejto časti sa hodnotili: použité jazykové a mimojazykové prostriedky, spisovná výslovnosť a artikulácia, práca s hlasom, intonácia, zrozumiteľnosť a využitie metafor, frazeologizmov a symbolov.

Druhá časť súťaže pozostávala z nepripraveného prejavu v úlohe moderátora na slávnostnom galavečeri udeľovania filmových cien, konkrétne Oscara, pre rôzne celebrity. V tejto súťaži sa hodnotila pohotovosť, výstižnosť a flexibilita súťažiacich.

Na začiatku sme boli všetci mimo miestnosti, aby sme sa nemohli navzájom počúvať a tým pádom bola

zaručená aj spravodlivosť. Ja som išiel ako jedenásty a keď som vošiel dnu, bol mi daný malý papier s informáciami o Eltonovi Johnovi. Každý mal, samozrejme, inú osobnosť. Následne som mal dve minúty na prípravu a následne som začal moderovať s tým, že som mal privítať aj Eltona Johna, ktorý mal ísť už priamo prečítať nominácie. Po jeho privítaní sa moja druhá časť úspešne ukončila. V tejto časti sa hodnotila pohotovosť, výstižnosť a flexibilita súťažiacich.

Podarilo sa mi získať najviac bodov zo všetkých účastníkov, čo mi zabezpečilo prvé miesto. Tento úspech ma veľmi potešil a je dôkazom, že „hard work leads to a successful result“. Na záver by som chcel poďakovať pani učiteľke Gašparovej za pomoc pri príprave môjho rečníckeho vystúpenia a pani Bičanovej za organizačné zabezpečenie.

Text a foto: Marek Štefanec 3.B.

Aspoň na chvíľu prečzo školských lavíc

Ako každý rok, aj tento sa žiaci tretieho ročníka zúčastnili kurzu ochrany života a zdravia človeka.

My, békari, sme išli na Homôlku, kde sme sa zúčastnili rôznych aktivít. V prvý deň sme si vyskúšali svoju presnosť. Hádzali sme granátom do vyznačeného štvorca. Vyskúšali sme si streľbu zo vzduchovky z ľahu a zo stoja. Večer nás čakala teoretická časť. Rozprávali sme sa o prvej pomoci a učili sa, ako sa orientovať v príro-

de, ako používať buzolu a mapu....

Druhý deň nás hneď zrána čakala rozcvička, ktorou sme sa pripravili na turistiku na Vápeč. Na Srvkovej lúke, pred stúpaním na vrchol, sme sa rozdelili na dve skupiny. Jedna pokračovala na vrchol a druhá spravila prístrešok z dreva a lístia. Návod na zhotovenie prístreška sme si pozreli predošlý deň. Chlapcom sa prístrešok podaril. Núdzovo by sa v ňom dalo prenocovať.

Na Homôlke sme si aj zasúť-žili. Rozdelili sme sa do piatich skupín a súťažili v kategóriách kvíz, prenos zraneného s použitím techniky stolička, hod granátom na presnosť, streľba zo vzduchovky a beh do kopca.

Za celú triedu môžem povedať, že kurz sme si užili a sme radi, že sme vypadli na tri dni zo školských lavíc.

18

Spracovala: Eliška Valachová, 3. B

Prváci si to užili

Jedného krásneho dňa, 22. októbra, sme sa na začiatku vyučovania dozvedeli, že je ten deň, kedy sú imatrikulácie. Mnohí sme tam vôbec nechceli ísť, pretože sme ani len netušili, čo nás čaká. Píšem si na počítači, akurát bola hodina ADK, a začula som veľmi hlasnú hudbu a kričanie. Začalo sa to stupňovať a blížilo sa na 3 poschodie, kde sme sa práve nachádzali. Zazvonil zvonček na dverách a dovnútra nabehlo stádo chlapcov a dievčat z 3.C. Moje pocity sa naplnili a myslela som len na to, ako utiecť. Všetkých nás zoberali do jednej veľkej miestnosti, kde sa to všetko malo odohrávať. Odštar-

tovali to tancom dievčat s chalanmi z 3.ročníka. Veľmi sme sa nasmiali na ostatných študentoch a našich spolužiakov. Tretiaci nám pripravili asi šesťnásť disciplín, ktoré boli naozaj prešpekulované. Ak si náhodou odmietol ísť na nejakú z nich, dostal si odmenu rovno do tváre. Taktiež ak si v niektorej disciplíne prehral, dostal si takzvaný „trest“ a tvoja tvár učila príjemnú šľahačku.

Týmto sa začala naša existencia na priemyslovke. Ďakujeme členom študentskej spoločnosti z 3. C za výborný program a toľko skvelých momentov, ktoré sme zažili práve s nimi.

19

Ako každý rok, tak aj tento si pre prvákov našej školy pripravili žiaci študentskej spoločnosti imatrikulácie.

Prajem dobrú chuť!

20

Úlohou bolo prevliecť vajíčko popod oblečenie. Čo myslíte, kto bol lepší, chlapci či dievčatá?

...samozrejme, že chlapci!

21

Maľujem, maľuješ, maľujeme...!

Žiaci natretí indulonou mali múku až za ušami, ale vôbec im to nevadilo!

22

Ja prváčik priemyslováčik sľubujem....

Mňam, tá šľahačka je ale dobrá!

A na záver nás čakal tanec kráľa a kráľovnej imatrikulácií.

23

Spracovali: Michaela Košťalová 3.C
Lucia Kuníková 3.C
Edit Vráblová 1.C
Klaudia Urbánková 1.C
Fotografie: Jakub Žalúdek 3.C

Vlak, ktorý vám otvorí oči

24

Dňa 6.11.2019 sme sa v Trenčíne zúčastnili exkurzie do protidrogového vlaku. Na začiatku nám dali každému banán a trošku ovocného čaju. Presunuli sme sa dovnútra a začalo to.

Pani sprievodkyňa nám povedala par informácií. Vlak premáva po celom Slovensku, Čechách a Nemecku. Zvnútra ma zvláštne steny, je to vnútro človeka. Predstavuje to, že sme ako vlak a je iba na nás, ako to vnútro bude vyzerat'. Naše telo je presne tak obrbené ako tento vlak.

Dostali sme dotazníky, ktoré sme mali vyplniť pravdivo. Presunuli sme sa do ďalšieho vagónu, kde sme začali pozerať film podľa skutočnej udalosti o dievčatách, ktoré začali drogovat'.

Chodili na party a vlastne týmto filmom nám chceli ukázať, aby sme sa nenechali strhnúť skupinou kamarátov len preto, aby sme zapadli medzi nich. Že je nebezpečné ísť autom, keď šofér je pod vplyvom alkoholu alebo drog. Šofér zrazil motorkára, ktorý na mieste zomrel. Jedno z dievčat v aute prišlo o oko. Nevedela si kvôli tomu nájsť žiadneho chlapca, nevedela s tým normálne žiť. Kto by chcel predsa niekoho, kto má iba jedno oko?

Presunuli sme sa do ďalšieho vagónu, kde bolo presne také isté auto ako v tom filme. Vyzeralo to hrozne, ako niekto takto môže skončiť. Sadli sme si a pozerali ďalšiu časť filmu. Šofér dostal štyri roky za mrežami. Hlavná

25

hrdinka filmu sa so svojím drogovým závislým priateľom presťahovala do starého domu. Odišla od svojej mamy, ktorá jej chcela pomôcť, aby sa nedostala ešte viac na dno. Boli to zo začiatku slabšie drogy, čo brala, ale nakoniec skončila aj na tých tvrdých. Cítili sa ako v úžasnom svete, no nakoniec to k ničomu nevedlo. Dievčina otehotnela a dostala sa do ešte väčších problémov. Skoro zomrela, keby ju v tom dome nenašla jej kamarátka. Doktor jej poradil, aby išla na liečenie najmä kvôli tomu bábätku. Bola tam prvé dva mesiace a cítila sa dobre, no nikomu to liečenie nepomohlo. Vždy tam museli prísť minimálne trikrát.

Nakoniec sa z toho dostala. Porodila syna a poslednýkrát z liečebného pobytu odišla, až keď mal jej syn tri roky. Vo filme to bolo prikráslene a tomu chlapčekovi nebolo nič. No v skutočnosti bol postihnutý a na vozíčku. Pomohla jej mama, ktorá sa o neho starala, kým bola ona preč. Chcela mať normálnu rodinu a normálny život. No už to vzhľadom na minulosť nebolo možné. Jej tvár vyzerala oveľa staršia, drogy nechávajú vždy po sebe stopy. Prišla za svojím bývalým priateľom. Chcela ho donútiť, aby sa vyliečil, no on nechcel. Neveril ani tomu, že má syna. Veď predsa robila prostitútku, aby mali peniaze na drogy. Nakoniec

ho nechala tam, kde ho naposledy videla. Presne tam aj zomrel. Mal vo svojom tele príliš veľa drog. Jeho orgány to nezvládli a zlyhali. Vnútro tela bolo doslova čierne.

Presne tak to ukazoval aj ten vlak. Čím viac sme sa blížili k jeho koncu, tým bolo vnútro horšie a desivejšie a na konci úplne čierne. Dali nám možnosť vcítiť sa do situácie takýchto ľudí. Potom nás privítal posledný vagón, kde boli po stenách a na strope porozvešané samé lístky od rôznych ľudí z rôznych krajín – motivačné citáty a pocity z vlaku.

Uvedomili sme si, že je vlastne iba na nás, ktorý vlak si vyberieme a akým smerom pôjdeme.

Text a foto: Alžbeta Padyšáková 1.C
Daniela Hornáčková 1.C

Po stopách A. S. Puškina

Zvoní. Začína hodina literatúry. Pani učiteľka hovorí o ruskej romantickej literatúre. Zameriava sa na veľkého ruského spisovateľa Alexandra Sergejeviča Puškina. Počkať, veď o jeho múzeu tu niekde v kraji nám už hovorili učiteľky na ruštine. Nedá mi to a navrhujem: „Čo keby sme sa tam išli pozrieť?“

O niekoľko dní vyrážame. 14. 11. 2019 je vonku krásne počasie a to nás teší aj z toho dôvodu, že exkurziu sme spojili aj s návštevou hvezdárne v Partizánskom. Po kľukatých cestách sa dostávame do Brodzian. Zastavujeme pred starým renesančným kaštieľom, kde si nás prevezme pani sprievodkyňa. Hneď máme o zábavu postarané. Museli sme si totiž navliecť

návleky, v ktorých sa dobre šmýkalo. Kaštieľ je veľký, avšak sprístupnené je len jedno poschodie. Bohužiaľ, pôvodní majitelia oň nemajú záujem a na rekonštrukciu sa peniaze zháňajú ťažko. A to expozíciu navštevujú stovky domácich i zahraničných turistov, najmä z Ruska.

Najskôr sme vošli do časti múzea, ktorá bola venovaná obdobiu Veľkej Moravy. Boli tam sochy Cyrila a Metoda a ukážka ich písma. Ďalej sme spoznávali súkromný život osobností, ktoré tu žili. No najväčšie prekvapenie nás len čakalo. Dostali sme sa do expozície venovanej životu a dielu A. S. Puškina. Posadali sme si a okolo nás boli fotografie tohto spisovateľa, jeho rodiny a jeho diel. Pani sprievodkyňa

nám porozprávala o jeho živote, ako tu trávil celé leto jeho žena a deti. Ale on sám tu nikdy nebol!!! Pani učiteľka nás ešte upozornila na jeho diela, ktoré sme preberali a aj na slovenských spisovateľov, ktorí prekladali jeho tvorbu. Ešte sme sa zvečnili do kroniky, prešli nádherný francúzsky park plný zelene a pokračovali v ceste do hvezdárne v Partizánskom. Ale to je už iný príbeh....

Je to veľmi pekné miesto plné spomienok na jeho život, odporúčam aj v mene ostatných žiakov navštíviť múzeum A. S. Puškina. Prajem vám príjemný zážitok.

Slovanské
múzeum
A. S. Puškina

Spríevodca po expo

Text a foto: Vanesa Matúšová 2.C

Tranzistor musíš ctíť, jak chceš oscilátor míti

Po prvé obvodu napätí musíš dodávať,
na prúd, čo mu dáváš, musíš vždy pamatovať.
Veľký výkon nedodávej od jeho detinství,
starostlivo součástky vol vedúce k funkčnosti.

Čas, ten lásku oplacuje, nebuď ty unáhlený,
current limit mně settnutý a budeš zachráněný.
Nenechej jej uhořet, odpoj ho v skryate,
v situaci nejhorší skontroluj GATE.

Jestli budeš osciloskop míti, dobře si posloužíš,
sobě i tranzistorům života prodloužíš.
Budeš míti frekvenci dobrou, malý odpor ku vede,
Grecov mostík zo striedavého ťa k DC-čku povede.

Patrik Klozík, 2. E

Elektrotechnikov návod na dobré spolužitie alebo potreba použitia generátora na riešenie generačných problémov

Mladí ľudia a ich rodičia sú veľmi rozdielni, ich stret je horší ako spojenie dvoch fáz s fázovým posunom 180 stupňov – nastane skrat. Schopnosť riešiť rozdielne problémy je výhodou, kameňom úrazu je spoločná práca. Riešením môže byť Grecov mostík v podobe nezaujatej osoby, ktorá usmerní striedavý prúd reči zúčastnených strán.

Ďalším častým problémom je rovnomerné delenie povinností. Každý elektrotechnik vie, že najlepší spôsob, ako nastaviť oscilátor na 50 % striedu, je použiť osciloskop. Tento princíp sa dá využiť aj v rodine. Postačiť môže obyčajný rozpis povinností, na ktorom sa všetci dohodnú. Čím častejšie vykonávame určitú činnosť, tým k nej máme menší odpor. Rovnakým pravidlom sa riadi aj kondenzátor.

Dobrá komunikácia je základom spolužitia. Odborníci odporúčajú protokol I2C.

Samuel Vavruš, 2. E

Thriller

Ulica veľkomesta bola zaplnená polnočnou tmou. Pomaly a opatrne som zaparkoval auto pred podnikom a vystúpil do nočného života. Vonku bolo chladno, no ja som nemal v pláne postávať len tak na ulici. Rýchlym krokom som sa presunul k vchodovým dverám budovy. Nápis vedľa nich hlásal toto:

„Vstúpte do Reality slávnych, najnavštevovanejšej virtuálnej reality v meste. Založená v roku 2050, už 9 rokov poskytuje nadšencom histórie a dobrej zábavy možnosť stať sa ktoroukoľvek z osobností, ktoré formovali svet. Vstúpte a presvedčte sa sami.“ No a ja som stálym zákazníkom tejto zábavky. Teda aspoň do tej noci som ním bol.

Vstúpil som do budovy a privítal ma známy pohľad. Pri ľavej stene sa, ako vždy, nachádzal bar, síce nie taký zásobený ako v profesionálnych reštauráciách, ale vždy sa tam niečo našlo. Za ním ako obvykle stál barman Lloyd, jeho kľudná tvár sa na mňa dívala spoza pultu. Vždy, keď som tam prišiel, on už tam stál pripravený s jeho milým úsmevom. Občas ho podozrievam, že častejšie vídava svojich zákazníkov, ako svojich blízkych.

No a na pravej strane sa nachádzalo to, prečo tu každý bol. Vo viacerých radoch tu stály stroje podobné tým, ktoré ste mohli poznať z herní 80. rokov 20. storočia. Historici ich označujú ako „arkády“. Z prístrojov trčali čierne plastové okuliare, k stroju pripevnené tenkým drôtom. Podišiel som k Lloydovi. Nadskočil som, aby som sa mohol usadiť na vysokej barovej stoličke.

„Vitajte späť u nás, pán Anderson, dáte si niečo?“ prihovoril sa mi Lloyd.

„Nie, len chvíľu posedím a potom hurá meniť históriu,“ odvetil som pohotovo.

V miestnosti skoro nikto nebol, väčšina strojov bola voľná. Hlavou mi prebleskla myšlienka: „Dnes bude dlhá noc.“ Po niekoľkých minútach som vstal. Prechádzal som sa okolo strojov, čítajúc mená slávnych osobností.

Tej noci som nemal vybranú žiadnu z „hier“, chcel som sa nechať prekvapiť niečím, čo mi ešte Realita slávnych môže ponúknuť. „Albert Einstein? Moc nudné. Elvis Presley? Nie, toho mám dohraného snáď tisíckrát.“ Prišiel som na koniec posledného radu a už som začal zvažovať odchod, keď som si v rohu miestnosti všimol ešte jeden prístroj. Prišiel som k nemu. Bolo na ňom poznať, že tu stojí už dlhšiu dobu bez údržby. Štítok s názvom na boku stroja bol celý zaprášený, očistil som ho čítajúc: „Michael Jackson (beta).“ V mysli mi začali vystupovať všetky možné dôvody, prečo do toho neísť. Predovšetkým, prečo by ho tu nechali len tak chátrať? No ja som svoje protestujúce myšlienky nepočúval. S nadšením a vzrušením z neznámeho som si sadol na stoličku pred strojom a nasadil som si okuliare.

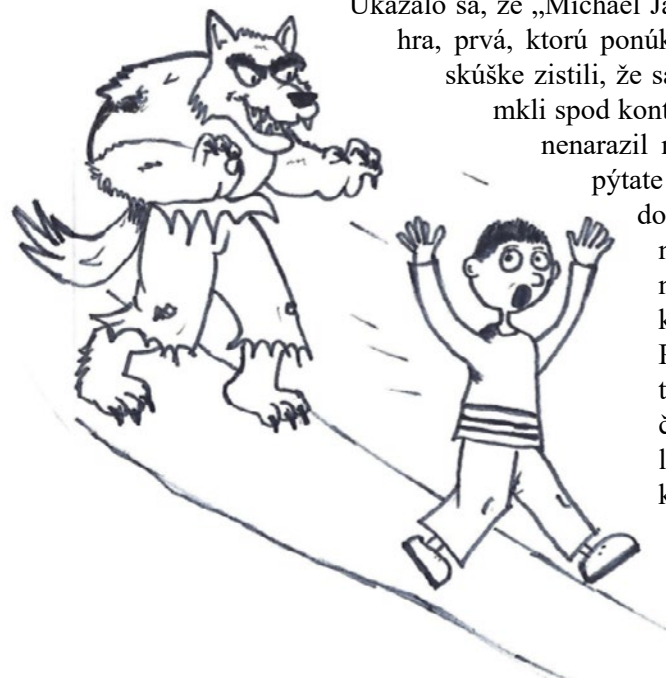
Prebudil som sa na asfaltovej ceste, na moju tvár žiaril mesiac spolu s pouličnými lampami. Typická nevoľnosť sa už začala strácať. Postavil som sa na nohy a rozhládajúc sa som zistil, že sa nachádzam uprostred predmestskej ulice, okolo nebolo ani živej duše. To miesto sa mi svojím tichom a temnotou zdalo veľmi povedomé. A vtedy mi to doplo, bol som uprostred Jacksonovho klipu Thriller. Prechádzal som sa po chodníku, do bundy mi dul studený vietor, kamienky vŕzgali pod topánkami. Stále som očami prebiehal z jednej strany ulice na druhú dúfajúc, že niekoho zazriem. Moje želanie sa mi splnilo. Vo svojom zornom uhle som zazrel siluetu muža. Namieril som si to k nemu, no kým som k nemu stihol prísť, jeho silueta sa začala meniť. Jeho výška začala rásť, zastavila sa až približne na dvoch metroch. Končatiny sa začali predlžovať, nechty na rukách sa začali meniť na pazúry. Jeho oči pohltila červeň. Predo mnou stál vlkolak.

Rýchlosťou blesku som utekal späť na miesto, odkiaľ som prišiel. Mal som veľké nutkanie obzrieť sa za seba, no dychčanie za mnou hovorilo za všetko. Modlil som sa ku každému Bohu, ktorého som poznal, aby ma moje nohy neklamali. Bol som už skoro na mieste, keď ma k zemi privalila obrovská váha. Chlpaté laby ma obrátili na chrbát a ja som sa díval do tváre monštru. V tej chvíli som bol presvedčený o svojej istej smrti, no v poslednej sekunde vlkolak zmizol. Presnejšie, spreď mojich očí zmizlo úplne všetko.

Zachránil ma pracovník herne, ktorý ma videl zmietáť sa v okuliaroch virtuálnej reality. Prvú sekundu som si myslel, že som mŕtvy, pretože mi do očí svietilo ostré svetlo. Bola to baterka, ktorou skúšali moje vedomie. Keď som sa dostal k sebe, hlavou mi vírila jediná myšlienka: „Čo to do pekla bolo?“

Ukázalo sa, že „Michael Jackson (beta)“ bola testovacia hra, prvá, ktorú ponúkala Realita slávnych, ale pri skúške zistili, že sa monštrá nevysvetliteľne vymkli spod kontroly. Mal som šťastie, že som nenarazil na celú armádu vlkolakov. A pýtate sa, prečo bola hra stále voľne dostupná? Nikomu zo zamestnancov nenapadlo, že by mal niekto záujem o Michaela Jacksona.

Priznám sa vám, najskôr som tie ich vysvetlenia vôbec nepočúval. Jediné, čo ma zaujímal, bolo dostať sa z toho prekliateho miesta.

Zima

Zima nás už navštívila,
výchrica k nám zavítala.
Pofukuje ponad kríky,
cez komín i okeníky.
Nám však zima nie je,
piecka nás už hreje.

Chladný vánok veje vzduchom,
slnko sa smeje lúčom.
Obrázky na okne sú vymalované,
mráz už použil farby zimné.

Sneh sa v odraze slnka leskne,
ovplyvňujú ho zimné básne.
Možno ich počuť v povetrí,
ako si na strunu nôti.

Vytvárajú chumelicu s tónmi chladu,
a jej pieseň vtáci oznamujú svetu.

Zem sa ukryla do bielej periny,
zaspáva potichúčky,
zima jej šepká svoje pesničky.
Šepká jej krásne do uška,
spi, drahá zemička.

Dominika Judinyová 4.C

Ako zdvojnásobíte cenu Trabanta?
Naplníte mu nádrž benzínom.
A ako ju strojnásobíte?
Kúpite viečko na nádrž.

1	2		8		6			
				2		1		
9	8			1		2	4	
		9			5	3		
5	7	3				1	8	4
		2	3			9		
	9	8		3			5	2
	4		5					
		1			8		9	3

Čo je popmusic?
Hudba pravoslávnych kňazov.

Keď sa dokáže mačka zježiť, môže sa aj ježko zmačkať?

Aký je rozdiel medzi rybami a politikmi?
Ryby berú iba sem-tam.

1			2			3		7
2								
			1	9		2	8	
	3	5		7		4	6	
				6				
	7	6		1		5	9	
	1	7		2	6			
								4
6		8				9		3

	6	4		2		7		
3					1			5
		9					1	
				4	1			
9	1						4	8
				6	9			
	7					6		
6			5					7
		2		3		8	9	

	1		3			4	8	6
	8			5	9			
							5	3
8	6				4	2	9	
		2	5	1	6	7		
	7	3	2				4	5
7	5							
			8	4			6	
4	3	8			7		2	

Čo urobí blondínka, keď jej zamrzne počítač?
Vloží ho do mikrovlnky.

Čo vznikne skrížením hada a ponožky?
Veľhad smradľavý.

Ty sedíš na koni. Pred tebou je lietadlo, za tebou požiarne auto. Ako prestúpiš na lietadlo?
Predsa počkáš, kým zastaví kolotoč!

Ako sa rozozná vlak od hodinek?
Oboje sa hodí do vody a čo viac šplechne, to je vlak.

						7	5	
		5	7				3	1
1				5		8	6	
		4	2		6		5	
5	6						9	3
	9		1		5	6		
	1	9		7				6
7	8				9	5		
4		3						

		9		1				6	5
					6	9			
3		2	8	5					
		8							
4		6	5		3	1		7	
						4			
					7	8	3		9
			7	9					
8	5				1		7		

- Mňa má moja mama veľmi, veľmi rada. - Ako to vieš?
- Lebo otca (dokončenie v tajničke...)

Krížovka zdarma
www.krizovkyzdarma.sk

©2020 cwf.sk	tester, po česky	TAJNIČKA 1. ČASŤ	solínsky futbalový klub	opiac (expr)	©2020 cwf.sk	nít (zn.)	Adjusted Odds Ratio (skr)	TAJNIČKA 2. ČASŤ	termín	ohmatáť (hovor)
					objavilo					
	veľa (hovor)				indický znak sídlu v USA					
	meno Svorada					vrytá čara				
	používal tykanie					International Academy of Tourism (skr)	365 dní vstal			
	regulačné miesto (skr)		naľnoeif kód meny JAR							
©2020 cwf.sk	elektrozlivody (skr) pes (det.)			rapcať indické sídlo						
	poháňal				diaľkové doprava (MPZ) stará strelhá zbraň			rozmani mien	patricia Aler	
	francúzske sídlo					budhistický kňaz vystavuj očnúku pary				
	vlastný (skr)		korľaf zlođeja kamené artefakty				telesný (skr) šiel, po česky			
	Orbital Analysis Engineer (skr)			Čečaturianov balet MPZ Jordánska						
©2020 cwf.sk	meno Dudovita	okrem iného (skr) anemický (skr)			rumunské umelé vlákno teľa, po nemecky					
	podbradok					ľgot ženské meno				
	TAJNIČKA 3. ČASŤ						rímskych 1051 register ton (skr)			
	prídavé lietadlo			okuliare s rúčkou						
	opláchni			nápoj z brazílskej palmy						

Pomôcky: www.krizovkarsystovnik.sk

Zdroj: www.krizovkyzdarma.sk

ŠEFREDAKTOR

Dominika Judinyová 4.C

REDAKTORI

Daniel Belian 2.E

Daniela Horňačková 1.C

Alžbeta Padyšáková 1.C

Kludia Urbánková 1.C

Edit Vráblová 1.C

GRAFIKA

Tomáš Janech 4.B

FOTOGRAF

Jakub Žalúdek 3.C

KRESLENÉ ILUSTRÁCIE

Cyril Vrábel 2.D

JAZYKOVÝ KOREKTOR

Mgr. Tomáš Pupák

UZÁVIERKA

11.12.2019

